ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA:
BENGAL ORMANLARINDA
K. TUĞCU'NUN GÜZEL BİR HİKAYESİ
Sayı:
54
75
Krş.

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan H. F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KITIR'I ELLERİ ARKADA BAĞLI OLDUĞU HALDE TUTANKAMON'UN KARŞISINA GETİRİRLER.

BURAYA NİÇİN GELDİĞİNİZİ SÖYLERSEN ÖLÜMDEN KURTULURSUN... AKSİ HALDE YA KIRK KATIR, YA KIRK SATIR SEÇECEK, VE GEBERECEKSİN.

AYAĞIMI DENK ATARSAM YAKALAYI KURTARA BİLİRİM

10

HIZIR'LA EŞEĞİ POLİSTİR... OYA'NIN İZİNİ TAKİP EDEREK BURAYA GELDİLER. BEN DE DURUMU HABER VERMEK ÜZERE ONLARDAN EVVEL DAVRANIP İÇERİ GİRDİM AMA ADAMLARINIZ BENİ YAKALAYIP BAĞLADILAR.

DEMEK BİZE YARDIM ETMEK, BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTİYORSUN!!

FAKAT ONLARDAN ALINACAK İNTİKAMIM VAR. BENİM ÇETEMİ DE HIZIR YAKALATMIŞTI

MUMYALAR ODASINDA: HEPSİ TER İÇİNDE VE BÜYÜKLÜKLE NEFES ALIYORLAR.

BU BAĞLARDAN KURTULAMIYACAK OLURSAK ÖLÜP GİDECEĞİZ

İPLER MUMLANMIŞ ÇOK SAĞLAM...

OH! NEREDEYSE BAYILACAĞIM!

EŞEK BİRDEN NASREDDİN HOCANIN SİLUETİNİ, YANI BAŞINDA GÖRÜR..

DEVAMI VAR

Bengal Ormanlarında

Kapaktaki resmin hikâyesi

YAZAN: K. TUĞCU

DOKTOR Adnan gözlerini yere dikti. Bir dakika kadar sessiz ve hareketsiz kaldı. Sonra yavaş yavaş karşısındaki gençlere baktı:

— Hayatımın en heyecanlı dakikası mı? dedi. Doğrusunu isterseniz bunu pek bilemem. Çünkü ben bu heyecanlı, hattâ ölümle kalım arasındaki dakikaları yüzlerce defa yaşadım. Ama bu heyecanlı dakikalardan biri de Afrika'da bir fil karşısında geçti. Memeli hayvanların hortumlu cinsiden olan bu hayvanlar yeryüzündeki kara hayvanlarının en ağırıdır. Yükseklikleri beş metreyi bulur. Asya fillerine bakılırsa kafaları daha uferaktır ama gövde kısmı daha iridir. Beş buçuk altı ton ağırlığına kadar varan bu azametli hayvanın dişleri yüz kiloyu bulur. Boyları da iki metreye yakındır. Bir çocuk yorganı büyüklüğündeki kulakları hareketsizdir. Büyük ormanlarda sürü halinde gezerler. Onların en dikkate değer tarafı hortumları ile zekâlarıdır. Bu hortum onların elidir. Bir leblebiyi kolaylıkla alıp ağızlarına götürebildikleri gibi yerden bir toplu iğneyi de kaldırabilirler.

Yedi sekiz ay içinde terbiye kabul eden ve insana alışan ve artık küçücük bir çocuğa itaat eden filler ormanlarda, kendi serbest hayatlarında da çok zekidirler. Eşleriyle birlikte sürüye katılır, en küçük bir tehlikeyi sezerler.

Gövdelerinin ağırlığı ve iriliği yüzünden geçtikleri yolda derin izler bırakmasalar, uçsuz bucaksız ormanlarda onların elc geçirilmesi biraz güç olur.

Benim katıldığım avcılar orta yaşlı filleri diri olarak yakalamak ve bunları iş hayatında kullanmak ve sirklere satmak için yola çıkmıştı. Ormanın bir kısmında tuzak hazırlandı. Geniş bir sahanın etrafı gayet kuvvetli tellerle çaptan ağaca bağlanarak çevrildi. Bir kapı yeri bırakıldı. Daha sonra filleri bu kapıdan içeriye sokmak için ormanda bir sürek avı tertip edildi.

Hayvanlar bizim yaklaşmamızdan ve yaptığımız gürültülerden rahatsız olarak istediğimiz yere doğru sürülmeğe başlamışlardı. Yirmiye yakın bir fil sürüsü küçük ağaçları devirerek, otları çiğneyerek, homurdanarak koşuyorlardı. Zeki hayvanlar yavru filler önden giderken ara sıra bize mukavemet ediyor, öndekilere vakit kazandırmak istiyorlardı.

Onların sarsıp yıkamıyacakları büyük ağaç tepelerinden onları takip ediyor, ilerledikçe yeni bir ağaca çıkıyorduk. Ormanın derinliklerinden gelen gözcülerin düdükleri birkaç filin tuzağa girmiş olduğunu bize anlatıyordu.

İşte bu sırada, kendini emniyette hissederek yere inmiştim ki, hemen hemen on metre ilerimde ozamana kadar gördüğüm fillerin en irilerinden biriyle karşılaştım. Hayvanın ufacık gözlerinde müthiş bir hiddet vardı. Hortumunu yukarıya kaldırmış, iki korkunç dişini ileriye uzatmış, ağır bir tank hıziyle üzerime geliyordu.

Bu dakika hayatımın en heyecanlı ve korkulu anlarından biri oldu. Elimdeki silâhın orada hiçbir kıymeti olamazdı. Ateş etsem, hattâ canevinden vursam, o hızını alamıyan ağır gövdenin altında muhakkak ezilecektim.

Daha bir saat evvel yerli kılavuzlardan biri, bir fil ayağının altında, kan, ot, kemik ve topraktan ibaret cıvık bir külçe haline gelmişti. Beni de aynı akıbet bekliyordu.

Nasıl oldu bilmiyorum. Kendimi sola doğru attım. Orada geniş gövdeli bir ağaç vardı. Ben ancak kendimi yolunun üstünden atabilmiştim ki hayvan benimle meşgul olmadan sürüyü aramak için son süratle ilerleyen bir tank gibi geçip gitti.

Ben geçirdiğim ölüm tehlikesini düşünerek kendimi toplamağa çalışırken ormanın derinlerinden boru sesleri geliyor, avın sonu ilân ediliyordu.

O zamana kadar görmediğim fillerin en irisiyle karşılaştım.

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA : — 13 —

Yunanlılar etrafa göz gezdirirken Kezban'ın annesi:

— Gördünüz ya, dedi. Başka kimse yok...

Yunanlı askerler odayı aramağa başladılar. Kezban'ın heyecanından nerdeyse kalbi duracaktı.

Kısa boylu Yunanlı askeri, ayağile tabanı vurarak:

— Bunun altında ne var? diye homurdandı.

Kezban atıldı:

— Ne olacak... Aşağısı ahır... Bir ineğimiz var! Görmek isterseniz, kapısı, evin arka tarafında...

Bunu söylerken sesi hafif titremişti. Uzun boylu olanı:

— Eğer adamları evinizde saklıyorsanız sonunuz iyi olmaz, diye ilâve etti.

Bakışlarında korkak bir hâl vardı. Herhalde bu gece vakti ahıra gitmekten ve bir tuzağa düşmekten çekinmişti.

Evin diğer odasını da gezdikten sonra onbaşı rütbesini taşıyan uzun boylu olanı:

— Görünürde kimse yok... Belki de adamlar başka bir eve sığınmışlardır.

Diye söylenerek kapıya doğru yürüdü. Tıknazcası arkasından seslendi:

— Onbaşım, isterseniz bir de ahırı arıyalım... Nöbetçinin ifadesine göre üç adam bu eve girmiş olmalı.

Onbaşı başını belâya sokmak istemiyordu.

— Yarın sabah icap ederse yine ararız.

Diğeri homurdanarak onbaşıyı takip etti.

Yunanlılar gidince, Kezban derin bir nefes aldı.

— Ahıra inecekler diye o kadar korktum ki nineciğim.

Ninesi gün görmüş, soğukkanlı bir kadındı.

— Ahıra inselerdi de, başlarına neler geleceklerini görselerdi. Üç aslan, iki korkağın mı hakkında gelemiyeceklerdi?

— Ama nine, Yunanlıların silâhı var...

— Türk silâhsız döğüşmesini de bilir Kezban... Haydi git, ağabeylerine haber ver. Yukarı gelsinler.

— Ya Yunanlılar tekrar gelirlerse?

— Onbaşının halini görmedin mi? Nasıl korkak bir hâli vardı. Onlar rahatlarını kolay kolay bozmak istemezler.

— O halde haber vereyim, yukarı çıksınlar.

Kezban sözünü bitirince yerdeki kilimi kaldırarak, taban tahtasını yukarı kaldırdı.

— Yüzbaşım... Yunanlılar gittiler.

Kudret, Orhan ve Fethi, zaten Yunanlıların gittiklerini duymuşlardı. Birbirlerinin omuzlarına basarak yukarı çıktılar. En geride kalan Fethi Çavuşun da tek kolundan yapışan Kudret, bir hamlede arkadaşını yukarı çekti.

Kezban:

— Hepimize geçmiş olsun, dedi.

Kudret:

— Gelecekleri varsa görecekleri de vardı, diye cevap verdi. Bunlar basit şeyler. Şimdi biz işimize bakalım... Hepimizin de karnı zil çalıyor.

☆

Neşeli bir hava içinde sofraya oturdular. Ninenin yaptığı yemekleri o kadar büyük bir iştiha ile yemişlerdi ki, Fethi Çavuş:

— Karnımda alacak yer olsa, daha üç tabak kavurma yerdim, diye lâtife etti. Eksik olma nine... Yemekleriniz çok lezzetli olmuş...

Orhan da ilâve etti:

— Hani tarhana çorbasına da diyecek yoktu...

Bakraçtaki ayranı kana kana içen Kudret:

— Şu ayran insanın ömrünü en aşağı on yıl uzatır, dedi.

Nine, hepsine birden cevap verdi.

— Beni utandırıyorsunuz evlâtlarım. Sizin gibi aslanlara tatlı, börek ikram edemediğime üzülürken, her Tanrı misafirine verilen fakir yemeklerimi göklere çıkarmayın...

Demindenberi, onların ko-

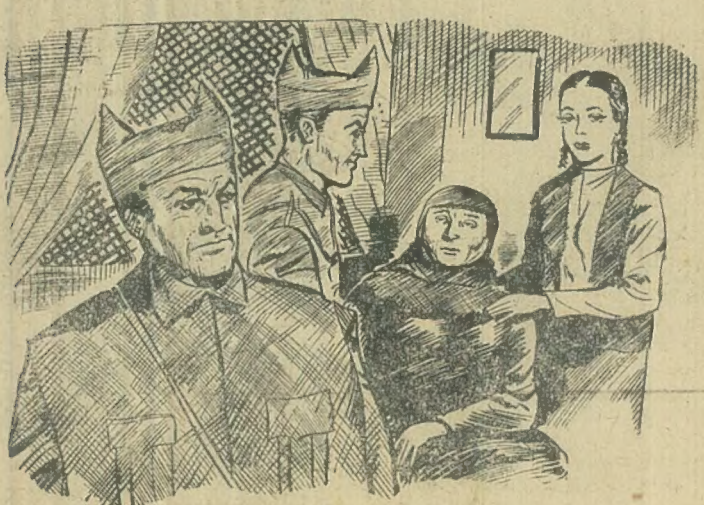

— Gördünüz ya! Başka kimse yok!...

nuşmasını dinleyen Kezban söze karıştı.

— Hakikaten nineciğim o kadar güzel yemekler yapmışsınız ki, nerdeyse, tadından parmaklarımızı yiyecektik...

.....

O gece erkenden yattılar. Kezban, Kudret, Orhan ve Fethi'ye öbür odada yere üç yatak serdi... Hiç kullanılmamış temiz çarşaflar koydu. Okadar yorgundular ki, üçü de, başlarını yastığa koyar koymaz derin bir uykuya daldılar.

Sabahleyin uyandıkları zaman ihtiyar nine onlara güzel bir tarhana çorbası pişirmiş, hattâ siniyi bile hazırlamıştı. Kezban'ı uyandırmak hayli zor olmuştu. Ninesi:

— Haydi kalksana Kezban artık, diye genç kızı dürterek uyandırdı. Kadın kısmı erkekten önce kalkmalıdır.

Kezban uyanmak için hayli zorluk çekti. Zavallı kız, bütün gün yürümüştü. Ama, şimdi evlerinde üç misafir vardı. Tembel tembel yatmak doğru olmazdı.

Kudret, Orhan ve Fethi, yüzlerini yıkarlarken, Kezban da odayı topladı.

Odaya üçü de arka arkaya girdiler. Kudret:

— Günaydın, diye başıyla selâmladı.

İhtiyar nine, hepsinin ayrı ayrı hatırlarını sordu:

— Nasıl rahat uyuyabildiniz mi bari?

— Deliksiz bir uyku çektik...

— Çorbanız hazır... Hemen yiyecek misiniz?

— Elbette... Yapacak çok işimiz var...

Çorba, midelerine pek iyi gelmişti. Kudret çorbasını içerken bir yandan da bundan sonra yapılacak işler hakkında talimat verdi.

— Üçümüzün birden bu evde kalması doğru olmaz. Hepimiz ayrı evlere dağılacağız. Bu hususta en mühim iş Kezban'a düşüyor...

Kezban:

— Emrinize hazırım yüzbaşım, diye Kudret'e baktı.

— Seni anlıyacağız, üçümüz de bu köyün kızanları olacağız. Sen benim kızkardeşimsin. Onun için bu evde kalabilirim. Orhan'la Fethi de bu köyün delikanlıları... Onlara da birer kardeş, yahut ana-baba bulmak lâzım.

Kezban heyecanla Kudret'in sözünü kesti:

— Ben bu işi başarırım... Orhan Ağabeyi, Kadıoğullarının evine götürürüm. Kadıoğulların bir oğulları vardı, muharebede şehit düştü. Fethi Çavuşu da, Eminlerin evine sokarız...

— Peki kabul ederler mi?

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İnsan ve İrade

GÖRÜNÜŞE göre insan da diğer canlı yaratıklar gibidir ve onlardan biridir. Bu yaratıklar arasında öyle hayvanlar vardır ki, insana çok benzerler. Bazen bu benzeyiş o dereceye varır ki; insanla bu cins memeli hayvanları aynı aileden ayrılmış fertler saymak mümkündür. Şekle, beden yapılarına göre bu benzeyiş kesindir. Hattâ zekâ bakımından da, çok geri olmakla beraber, gene kökleri ayni gibidir. Esasen tabiî ilimler insanı hayvanlar âleminde bir aile olarak kabul eder. Şu halde, hayvanlardan farkımız bizim zekâmızın daha gelişmiş olmasından mıdır?

Hayır, aziz çocuklarım. Gerçi hayvanlarda olan maddî şeyler bizde vardır. Fakat bizde olan öyle birşey vardır ki işte bu, onlarda yoktur. Bizde olan, onlarda olmayan bu şey RUH'tur. Ruhun da tecellisi: İRADE halidir. Hayvanlarda olmayan İRADE'dir. Hayvanlar iradelerile değil, İNSİYAK dediğimiz tabii güdü ile hareket ederler.

İnsiyak, yani hayvanî güdü insanda vardır. Bu hasseyi İRADE'den ayırd etmek her zaman kolay olmaz amma, ayırt etmek mümkün. Hayvanlar icat, ihtira yapamazlar, âlet yapamazlar; bunu ancak insan yapar. İnsan, kendi düşünce ve buluşu ile birtakım şeyler yapar. Bu yapıcılık bir nevi YARATICILIK'tır. İnsan, kendi düşüncesinin ve iradesinin mahsulü olarak ortaya, tabiatta olmayan şeyler, yapıp çıkarır. Onun bu yaptıklarını ne kadar kabileyli olursa olsun hiçbir hayvan yapamaz. Çünkü İRADE ve tatbikatı onlarda yoktur.

Beden yapımızı tutan kemik çatısı ise (Ruh yapımız) ın bel kemiğini İRADE teşkil eder. Gemide omurga, binada temel ne kadar kıymetli ise insanda da ruhî temel İRADE'dir.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Bülbül'ün Çektiği Dili Belâsıdır!

BÜLBÜL, dili ile diğer paralayıcı kuşlara yerini haber vermiş olur ve şarkıları hayatına mal olur. Diğer bir yönden de dili, başına belâ getirir. İnsanoğlu onu avlar ve kafese koyar... Kanarya da böyle, diğer güzel ötücü kuşlar da böyle.

İnsana gelince: İnsanın da cır söyleyeni, kuş gibi ötenleri vardır. Hele bazıları vakitli vakitsiz; yerli yersiz söylenirler. Bunlara: «İşte gene öttü!» derler.

Yerli yersiz konuşan, halk tabirile öten bu insanların başına dilleri yüzünden çok dertler gelir. Hattâ başlarını kaybederler. Diğer bir atalar sözünde de: «Vakitsiz öten horozun başını keserler!» ihtarı vardır. Her insan dilini tutmayı; dilini idare etmeği bilmelidir.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

İMTİHAN ŞAKALARI

YAZAN: SADIK ÖVET

SICAKLAR tam zamanında bastırdı. Doğrusu dersler de çekilmez hale gelmişti. Birçoklarınız tatile girdiniz. Fakat ilk ve ortaokulların son sınıflarında bulunan arkadaşlarınızı düşününüz. İmtihan kapılarında bekleştiklerini, girip çıktıklarını unutmamalısınız. Hiç imtihan odası gördünüz mü? Orası günün birinde hepinizin geçeceği yoldur. Meselâ diyelim ki, coğrafya imtihanı günündeyiz. Duvarlarda haritalar asılıdır. Masada kalem, hokka, ters çevrilmiş not kâğıdı, bir tarafta küre vardır. Öğretmenler güler yüzleriyle sıralanmıştır. Arkadaşlarınızı bekliyorlar. Birisi elini zile uzatır: Zırr... İki kişi ürkek bakışlarla içeri girerler, başlarile selâm verirler. Adları, numaraları açıklanır. Heyecan ortadan kalksın diye kolay sorulardan balanır:

— Söyle bakalım yavrum, dünya kendi etrafında dönmese idi, ne olurdu, ne olmazdı?

Kolay soruya kim cevap vermez, hemen cevap hazır:

— Uyku olmazdı efendim.

Şaşıran öğretmenler düşünedursunlar, öğrenci cevabı açıklar:

— Efendim, dünya dönmese idi, gece olmazdı. Gece olmayınca uyku uyuyamazdık.

Sıra ötekindedir. Bakalım o da böyle parlak bir cevap verebilecek mi?

— Sen bize öyle bir yer söyle ki, oradan şeker gelsin.

Çocuk düşünür, yutkunur. Sınıf öğretmeni dayanamaz:

— Canım ne duruyorsun, cevap versene! Şekeri nereden getiriyoruz?

Bakkaldan efendim.

Bu cevap da güzel doğrusu, bunlar çalışkan çocuklar. Birinci gün bitmiştir. Birgün ara ile tabiat bilgisi imtihanı vardır. Duvarda insan tabloları sıralanmış, masada pusla, birleşik kaplar, Nivton çarkı, Gravzent halkası, tulumba, fıskiye, uçak modeli, sıvı ölçüleri daha birçok ders malzemesi duruyor. Öğretmenlerden birisi, kendine güvenen pozunda olan birisine sorar.

— Oğlum dişlerimizi biliyor musun?

— Biliyorum efendim.

— Peki öyle ise, insanda evvelâ hangi dişler çıkar?

Öğrenci hemen cevabı yapıştırır:

— Çürük dişler!

Yanındakine tahtaya gitmesini söylerler. Öğrenci tebeşiri alır, bekler.

— Kirli suları temizlemek için neler yapılır, neler kullanılır? Şemasını çiz.

Öğrenci tahtaya süpürge, faraş, kova resmi yapar. Bunlar da çalışkan çocuklardır. Bir soru daha:

— Yavrum besinler içinde insanlara lâzım olan önemli madde nedir?

— .....

— Evlâdım, hani hangi derste okumuştunuz A, B, C, D diye?

— Hatırladım efendim alfabede!

İmtihan günleri sürüp gider. Şimdi dil bilgisindeyiz. Türkçeden en aşağı İYİ not almak lâzımdır. ORTA alınırsa sınıfta kalınır. Başlıyoruz. İşte ilk soru:

— Çocuğum (Sen hep evde oynadınız) cümlesi doğru mudur?

— Yanlıştır öğretmenim, ben daima sokakta oynarım.

Çok güzel. Yanındaki arkadaşı sorular kolay geliyor diye sevinirken ona da:

— Sen söyle bakalım. (Kafasız insan) dil bilgisinde ne olur, buna benzer bir tamlama da sen yap.

Öğrenci yanındaki arkadaşını göstererek:

— Kafasız Ahmet, der.

Öğretmen kaşlarını çatarak:

— Arkadaşını ne karıştırıyorsun, ayıp değil mi?

— Efendim siz Ahmed'e ara sıra kafasız derdiniz de.

Son imtihan matematik. Odanın dekoru gene değişmiştir. Pergel, iletki, hacim ve alan ölçüleri, şerit metreler sıralanmıştır. Bu defa öğrenciler tahtaya giderler. Birisine sorulan problem şöyle: Bir çocuk bir ekmeği dört günde yerse, dört çocuk kaç günde yer?

— Bir günde efendim.

Bu da iyi. Yanındaki arkadaşına:

— Sen de böyle bir problem hazırla, cevabını kendin ver, denir.

Öğrenci düşünür ve tahtaya yazar: Bir çocuk İzmit'e dört günde giderse, dört çocuk bir günde gider.

Öğretmenler bu orantı problemlerinden çok memnun olmuşlardır.

Sevgili çocuklar, şakayı bir tarafa bırakarak güzel bir tatil geçirmenizi ve imtihan olanlarınıza da başarılar dilerim.

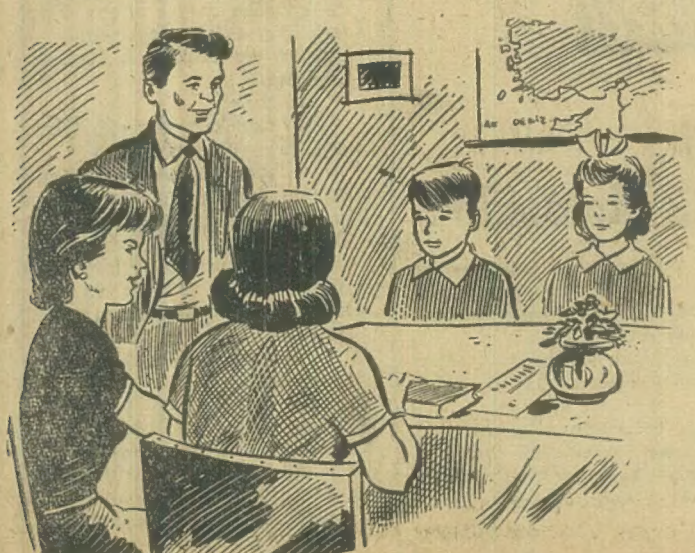

İmtihan odası hepinizin geçeceği yoldur.

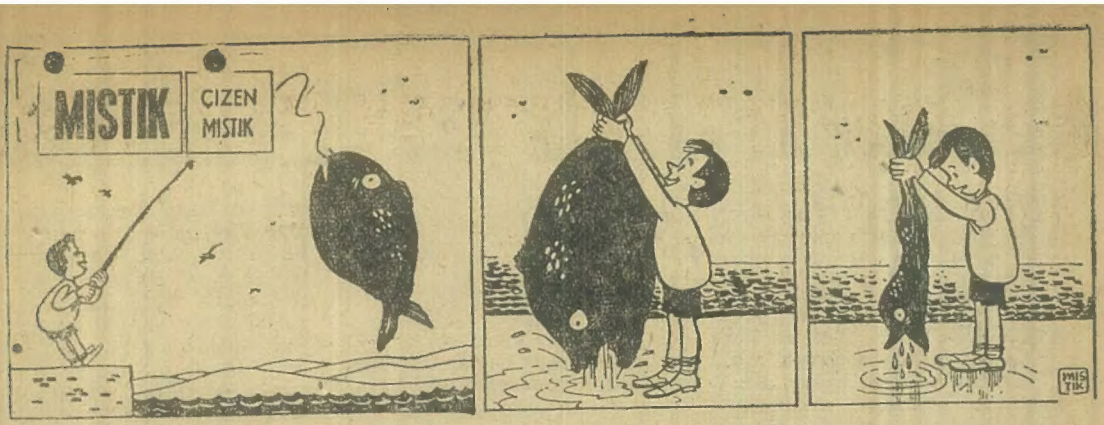

MERAKLI Bahisler

Tüylerini yalıyan kedilerin endişeleri daima temizlik midir?

Hayır. Kediler çoğu zaman vitamin D almak için tüylerini yalarlar. Bazı bezlerden tüylere ifraz edilen yağ, ultraviyole şualarına maruz kaldığı zaman vitamin D halini alır. Tabiatın kedileri temiz tutmak için yaptığı büyük ve akıllara durgunluk veren bir kurnazlık!

Saatinizin muvazene tekerleği günde kaç defa ihtizaz eder?

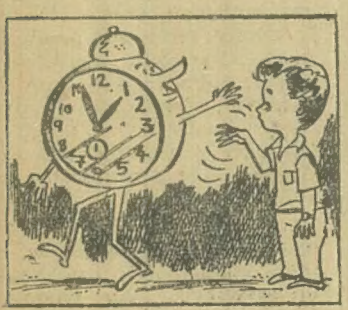

Saatiniz oldukça modern birşeyse muvazene çarkı 24 saatte takriben 10 mil gider. Saatin arka kapağını çıkardığınız zaman öne arkaya döndüğünü gördüğünüz küçük çark saatte 18.000 defa, yani günde yarım milyon defa ihtizaz eder. Siz evinizden bir gün bile çıkmamış olsanız, saatinizin bu çarkı 25 senede 90.000 millik yol katetmiş olur.

Bütün çocuklar mavi gözlü mü doğarlar?

Hayır. Yeni doğan çocukların gözleri gerçi daima masimsi görünür, ama onların da gözlerinin renkleri büyükler kadar muhteliftir. Bir çocuğun gözleri büyüyünce ne renk olacaksa doğduğu an da o renktir. Fakat gözün sathındaki buğu, bizim hakikî rengi görmemize mâni olur. Sonradan göz beraklaşınca mavimsi buğu kaybolur ve gözün hakikî rengi meydana çıkar. Yani hiçbir insan doğuştan mavi gözlü olup da sonradan elâ göz peyda etmez!

Bazı camlar niçin sıcağa karşı dayanıklıdır?

Alelâde bir camı kuvvetli bir mikroskop altında gözden geçirirseniz onun mesamatla dolu olduğunu görürsünüz. İçine sıcak birşey konduğu veya ateşe tutulduğu zaman bu cam çatlar veya kırılır. Çünkü ısınan taraftaki mesamat genişlediği halde ısınmayan taraftaki mesamat olduğu gibi kalır. Yemek pişirmek için kullanılmak üzere yapılan kâseler hususî surette imâl edilir ve bu mesamat ortadan kaldırılır. Böylece hararet, kâsenin her tarafına aynı derecede yayılır. Bu kâselerden bazıları kırmızı ateş halini alıncaya kadar kızdırılıp da içine derhal buzlu su dökseniz bile hiçbir şey olmaz.

ETTİKLERİNİ BULDULAR..

İYİLİK EDEN İNSANLARI HERKES SEVER. KÖTÜLER DE MUTLAKA ETTİKLERİNİ BULURLAR.

YERYÜZÜNDE yaşayan her insan, eninde sonunda mutlakak ettiğini bulur. Atalarımızın «Ektiğini biçersin» sözü de bunun üzerine söylenmiştir zaten. Herkese iyilik eden, temiz ahlâklı, dürüst insanları herkes sever. Kimseye fenalığından başka birşeyi dokunmayan insanlar günün birinde muhakkak ettiklerini bulurlar.

Fransa'nın Toulon şehrinin kenar mahallelerinden birinde yaşayan Jean ve Pierre adlarındaki iki çocuk, yukarıda söylediğimiz iki tipin «İyiyle fenanın» canlı birer örneğiydiler. Jean herkese iyilik eden, temiz ahlâklı iyi, Pierre ise her önüne gelene fenalık yapmaktan zevk duyan kötü bir çocuktu. Tabii mahalle sakinleri de Jean'ı sever, Pierre'den ise hiç hoşlanmazlardı.

Pierre, sataşacak kimse bulamadığı zaman, komşularının Hektor ismindeki sevimli köpeğini taşlar, uyurken kuyruğuna teneke bağlardı. Jean, Pierre'nin yaptığı bu kötü harekete çok kızar, bir daha böyle şeyler yapıp zavallı hayvancağızı rahatsız etmemesini ona defalarca tekrar eder dururdu.

Hiç kimseye fenalığı dokunmayan uzun tüylü, kara gözlü sevimli köpek Hektor da, Pierre'nin kendisine yaptığı eziyetlerden dolayı ondan hiç, ama hiç hoşlanmazdı.

Güneşin masmavi gökte bütün haşmetiyle parıldadığı güzel bir ilkbahar günü, Jeanla Pierre mektepten eve döndükleri zaman hemen ellerindeki çantaları bir kenara fırlatıp bu güzel günden istifade etmek için sokağa fırladılar. Beraberce biraz ilerlerinde bulunan ormana doğru güle oynaya yürümeye başladılar. Jean'ı çok seven sevimli köpek Hektor da iyi kalbli çocuğun yanındaydı. Her üçü beraberce, büyük ağaçların gökyüzüne yükseldiği ormanın içinde ilerliyorlardı.

Pierre, Jean ve Hektor'dan elli metre kadar ileride yürüyor ve mütemadiyen «Bak Jean tam saklambaç oynanacak bir yer. Haydi yanıma gelsene» diye bağırıp duruyordu. Jean, Pierre'nin yanına gitmeyi çok arzuluyordu ama, Hektor yüzünden bir türlü ona yetişemiyordu. Zira Hektor mütemadiyen Jean'ın ayaklarına dolaşıyor, önünde saltoya koşarak onun Pierre'ye yaklaşmasına sanki mâni olmak istiyordu. Jean da iyiden iyiye hiddetlenmişti. Hektor da «Sana ne oluyor bugün? Bırak ta Pierre'ye yetişeyim» diye hiddetle bağırırken, Jean'la Hektor'un önlerinden yürümekte olan Pierre kahkahalarla gülüyordu. Oyle ya nasıl gülmesin. Herkesin beğenip takdir ettiği Jean, daha kendisine yetişmekten bile acizdi.

Jean kızgın kızgın Hektor'a söylenip, orada bir onun sırtına hafifçe vururken, Hektor da herşeye rağmen onun ayaklarının arasına girip, yürümesine mâni olurken, Jean'ın kendisine yetişememesinden dolayı onunla alay dene Pierre'nin korkunç çığlığı, bütün ormanı bir anda inletiverdi. Pierre oldukça derin olan bir avcı çukurunun içine düşüvermişti.

Jean, Pierre'nin avcı çukurunun içine düşmesi üzerine hemen oraya seğirtti. Demindenberi Jean'ın yürümesine mâni olan köpek ise sanki Pierre'nin çukurun içine düşmesini bekliyormuş gibi hemen Jean'ın ayağının altından çekilip, neşeli neşeli havlamağa başladı. Sanki Pierre'ye «Oh, bana ettiğini buldun ya!» demek istiyordu.

Hektor'un sayesinde Jean avcı çukurunun içerisine düşmekten kurtulmuştu.

İyi kalbli Jean, Pierre'yi tektek başına kurtaramıyacağını anlayınca hemen Hektorla beraber eve koşup yardım istedi. Biraz sonra büyük merdivenle çukurun içine inen delikanlılar Pierre'yi avcı çukurundan çıkardılar. Hemen hastahaneye naklettiler. Zira Pierre'nin düşme esnasında bir kolu çıkmıştı.

Bu suretle Hektor'a her zaman kötülük yapan Pierre, ettiğini bulmuş, Jean ise Hektor'un sayesinde avcı çukuruna düşmemekle yaptığı iyiliklerin mükâfatını görmüştü.

Birden ormandan korkunç bir çığlık yükseldi...

OĞUZ ÖZDEŞ'in HİKÂYESİ

SEDADIN ACISI

SEDAT kunduracı ustasının yanına çırak olarak girdiği zaman henüz on iki yaşındaydı. Annesi ve babası çok küçükken ölmüştü. İhtiyar ninesi elinde kalan birkaç kuruşla onu tam beş yıl okutmuştu.

Sedat, o yıl ninesinin bütün nasihatlerini dinlemediği ve haylazlık ettiği için sınıfını geçemeyince, ninesi onu bir kunduracının yanına çırak olarak vermişti.

İyice hatırlıyordu. Dükkâna ilk girdiği gün Kurban Bayramının arifesiydi. O geceyi, dükkânın arkasındaki küçük odada geçirmiş, sabahleyin davul sesleriyle uyanmıştı.

İlk hatırladığı köydeki ninesi oldu. Sınıfta kaldı ve haylazlık etti diye kendisini buraya yollayan altmışlık ninesi, o saatte herhalde çorba pişiriyordu. Gözleri hafifçe doldu. Ninesi ayrılırken:

— Oraya varır varmaz bana hemen mektup yaz! demişti.

Kalktı, ustasının dolabından hokkasını ve paslı halemini çıkararak ninesine kısa bir mektup yazdı.

«Sevgili Nineciğim,

«Buraya geldiğimin ertesi günü hemen sana yazıyorum. Böylelikle hem senin arzunu yerine getiriyor, hem de bayramını kutluyorum. Rahatlığına ve sağlığına dua eder ellerinden öperim.»

Fakat günler geçtikçe, bu hayat Sedad'a okuldan daha zor gelmeğe başlamıştı. Sabah erkenden kalkıyor, geç vakte kadar çalışıyordu. Ustası nineninden daha aksi idi. Çiviyi eğri çaksa, yahut köseleyi de az ıslatsa bağırıp çağırıyordu.

Geceleri çok defa rüyasında köyünü ve okulunu görüyordu. Ne aptallık etmişti de çalışmamıştı. Okumak ne kolay, ne zevkli şeydi.

Bir gün ninesine şu mektubu yazdı:

«Canım nineciğim,

Dün akşam ustam yine beni dövdü. Sebebi ne, biliyor musun nineciğim? Köseleyi keserken bıçağı biraz kaydırmışım.

Okulu okadar özledim ki sana anlatamam. Senin sözlerini dinlemeyip de haylazlık ettiğime şimdi esef ediyorum.

Dün gece ağladığımı gören ustam kafama bir kundura kalıbı indirdi. Halbuki sen benim ağladığımı görünce avuturdun. Okadar hızlı vurdu ki nineciğim, yere yuvarlandım ve güçlükle kalkabildim. Son derece acınacak haldeyim.

Ellerinden öper, bizim bahçıvana, arabacıya, Eminelerin Mehmed'e selâm ederim. Sakın benim okul çantamı kimseye verme, olmaz mı nineciğim!

Sedat, kâğıdı dörde katladı ve bir gün evvel aldığı zarfa koydu.

Ustası henüz işe gelmemişti. Kimse tarafından rahatsız edilmeden mektubunu yazdığından mesut bir halde kasketini çekti ve üstüne ceketini giyerek sokağa çıktı.

Bir gün evvel görüştüğü hemşehrisi Ahmet, çeşmenin önünde kendisini bekliyordu. Mektubu Ahmed'e verirken:

— Bugün oraya varır varmaz bu mektubu mutlaka nineme ver, diye tembih etti.

☆

Sedat, o gece karmakarışık rüyalar gördü ve sabahleyin ağlıyarak uyandı.

Rüyasında, ustasının dükkânından köyüne kaçmıştı. Ninesi sobanın karşısında oturuyor, kendisi de onun dizi dibinde kitap okuyordu. O sırada kapı hızlı hızlı çalınmıştı. Kapıyı açmağa giderken, ustasının kalın ve sert sesi duyuldu.

— Buraya kaçarsın ha?

Ustası, kapının arkasında bağırıp çağırıyor ve kendisini almaya geldiğini söylüyor, fakat Sedat açmıyordu. Ağlamaya da başlamıştı.

İşte bu sırada uyandı. Kulak verdi. Dükkânın kapısı hızlı hızlı çalınıyordu. Herhalde ustası olmalıydı. Uyuyup kaldığı için belki yine azar işitecekti.

Korka korka kapıyı açmağa gitti. Titreyen elleriyle kapının sürmesini çekti.

Gözlerine âdeta inanamıyordu. Kapıyı çalan ak saçlı, haşin ninesi idi. Mektubu alır almaz hemen gelmişti.

Sevinçle nineninin boynuna atıldı

— Nine, canım nineciğim! Ninesi de onu kucakladı.

— Kitaplarını ve çantanı da getirdim Sedat. Köydeki tarlayı çok evvel satmıştım. Artık kasabaya yerleşiriz. Bu yıl ilkokulu bitirirsen, burada orta okul da var...

Sedat, duyduklarına inanamıyordu.

— Nineciğim, sen ninelerin en iyisisin! derken, gözlerinde biriken sevinç gözyaşlarından birkaç damla hafifçe yanaklarının üzerinden yuvarlandı.

«Okulu öyle özledim ki, sana anlatamam nineciğim...»

TÜRK medeniyetleri

Dünya medeniyetinde en büyük medenî eserler yaratan en eski ve en medenî milletin - tarih tartışmalarıyle - büyük Türk Milleti olduğunu meydana çıkarılmıştır. Yazı, çiftçilik, madencilik, mimarlık, heykeltıraşlık, cam, barut, pusula ve daha saymakla bitmeyecek endüstri, tecim ve fennî keşifler, dünya medeniyetine, Türk Milletinin büyük medeniyet armağanıdır.

HEKİMLİK

Bugün yüzde seksen hastalıklarımızı iyileştiren hekimlik fenni bu günden 5000 yıl önce Orta Asya'da yaşıyan atalarımız tarafından bulunmuştur. Bütün dünyanın tarih bilginleri bu büyük gerçekliği kabul etmişlerdir. Eski zamanlarda Orta Asya'da büyük bir medeniyet kuran Türkler; belki bugünkü fizik ve kimya bilgilerini tanımıyorlardı. Fakat daha ilk zamanlarda hastaları iyi etmek için bazı otları, bitkileri ağaç kabuklarını ilâç olarak kullanmışlardı.

Tarihe göre; ilk Türk hekimleri çadırların anası Türk kadınları olmuştur. Eski Türklerde, tabiat işlerinde daha çok kadınlar çalışır ve ailelerinin bütün bakım işleri onlar tarafından yapılırdı. Tabiatla uğraşan Türk kadınları ondan yalnız beslenmek için değil, hastalıkları için de faydalanmanın yollarını aramış ve Türklerde hekimlik böylece başlamışır.

Ailede başlıyan ilk hekimlik yavaş yavaş şamanların (din adamı) eline geçmiş ve bundan sonra gittikçe ilerlemiştir.

Şamanlar hastaları yalnız ilâçla değil, onların ruhlarını eski inançlara göre başlarına belâ kesildiğini sandıkları cin, şeytan gibi birtakım gizli kuvvetlerden korumak için mânevî tedavilerle de iyileştirmeğe çalışıyorlardı.

Bu eski Türk âdeti bugüne kadar gelmiştir. Bugün hâlâ bütün dünyada üfürükçülükle, okuma ve dua ile hastaları iyileştirmeğe çalışanlar vardır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti bu işi kökünden halletmiştir.

Eski Türkler iç hastalıklarını ilâç ve ruh tedavisi ile, yaraları operasyonlar, yakılarla sağıtırlardı. Hele operasyon işlerinde çok ileri gitmişlerdi. Kafataları, üzerinde bile operasyon yaptıkları tarih belgeleri ile anlaşılmıştır.

Bu suretle Orta Asya'da başlıyan ilk hekimlik, sonraları, Türk göçlerile önce Mısır'a daha sonra Mezopotamya'ya Sumerler; Orta Anadolu'ya Eti'lerle gelmiş ve bu Türk milletlerinden Yunanlılara, Romalılara ve nihayet bütün dünyaya yayılmıştır.

Hekimliği On Alya'ya getiren ve yükseltenler daha çok Sumer Türkleri olmuştur. Hekimliğin ilerlemesinde Mısırlılarla eski Yunanlıların çok varlıklı çalışmaları olmuştur.

Orta Asya'da kalan Türkler de orta zamanların sonlarına kadar ana yurdun bu büyük medeniyetini yaşatmışlar ve ilerletmişlerdir. Bu zamanlarda dünyanın en büyük hekimleri Orta Asya'da Türk yurdunda yetişmiştir.

Türkler hekim yetiştirmek için okullar da açmışlardır. En nihayet İslâm medeniyeti için de çalışan Türkler hekimliği Avrupalılara öğretmişlerdir. Bunlar arasında hekimlik Batı Türk ilinde (Fergane) de bitiren (İbni Sina), Bağdat'a gelmiş ve Abbasî medeniyeti içinde çalışmıştır.

İbni Sina'nın yazdığı birçok kitapların bugünkü hekimliğe çok büyük yardımı olmuştur.

Dünyalar Savaşı

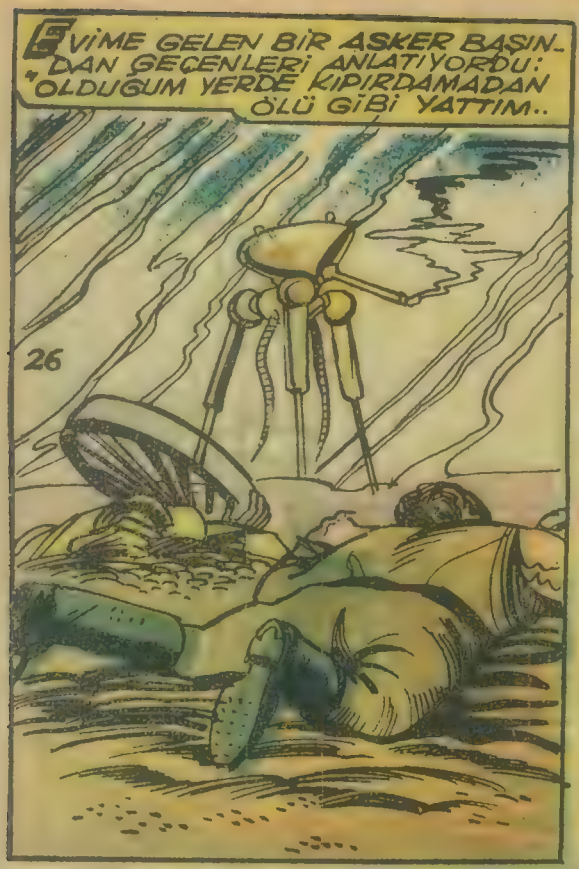
EVİME GELEN BİR ASKER BAŞIN-
DAN GEÇENLERİ ANLATIYORDU:
"OLDUĞUM YERDE KIPIRDAMADAN
ÖLÜ GİBİ YATTIM..

BÜTÜN ARKADAŞ-
LARIM ÖLMÜŞTÜ.
BİR MÜDDET SON-
RA ORADAN SÜRÜ-
NEREK KAÇTIM..

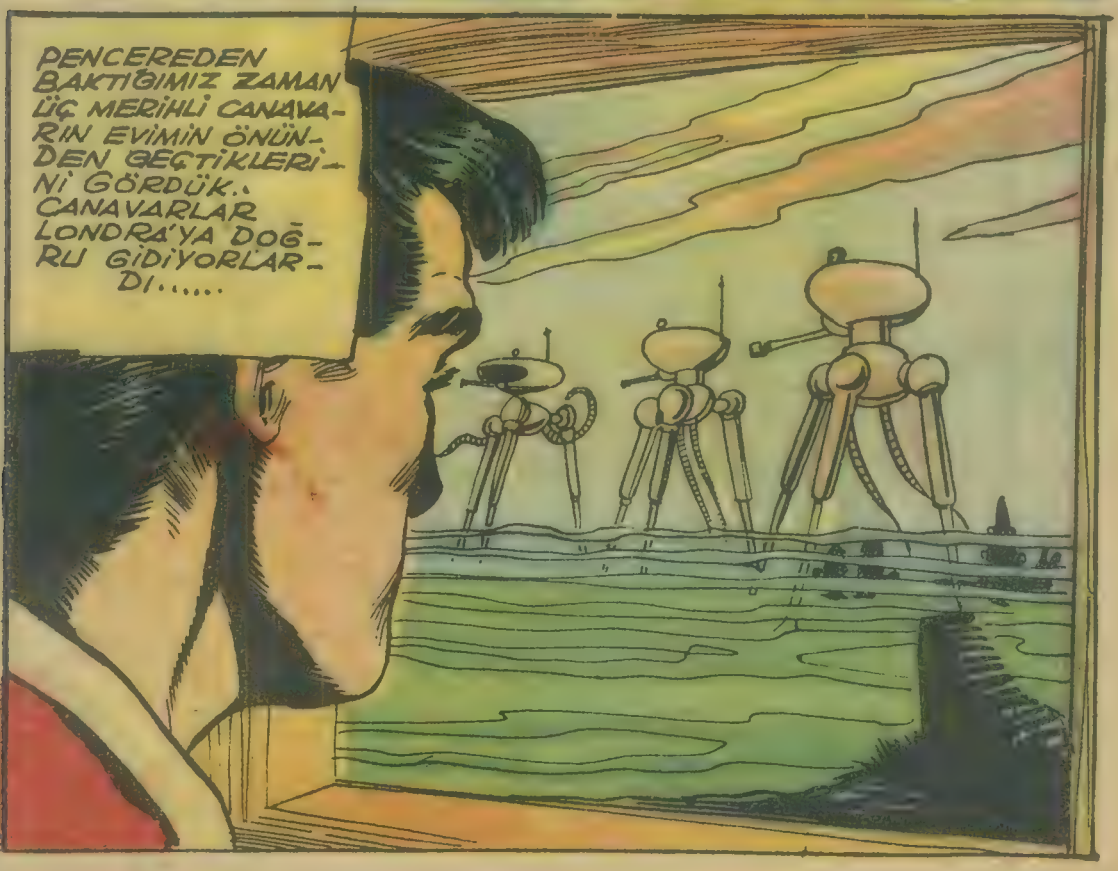
PENCEREDEN
BAKTIĞIMIZ ZAMAN
ÜÇ MERİHLİ CANAVA-
RIN EVİMİN ÖNÜN-
DEN GEÇTİKLERİ-
Nİ GÖRDÜK..
CANAVARLAR
LONDRA'YA DOĞ-
RU GİDİYORLAR-
DI.....

KARDEŞİM LONDRADA MEMURDU.. ORADA OLANLARI SONRADAN ONDAN DİNLEDİM....

27

HERKES BİZİM KASABAYA İNEN MERİHLİLERİN MACERASINI DUYMUŞTU.. FAKAT HİÇ KİMSE BUNLARIN NE DERECE KORKUNÇ SEYLER OLABİLECEĞİNİ KESTİREMİYORDU...

O GECE KARDEŞİM ERKEN YATMIŞ. GECE YARISINDAN SONRA BİR TAKIM GÜRÜLTÜLER İŞİTMİŞ..

KAPILAR VURULUYOR

İNSANLAR KOŞUŞUYOR

TRAMPET SESLERİ GELİYOR

ÇANLAR ÇALINIYOR

VE POLİSLER...

KAÇIN! MERİHLİLER GELİYOR!

BİRKAÇ DAKİKA İÇİNDE LONDRA HALKI BİRBİRİNE GİRMİŞ. HALK BAĞIRIP ÇAĞIRARAK, BİRBİRİNİ EZEREK KAÇMAĞA BAŞLAMIŞ...
28

KARDEŞİM FRANSAYA KAÇMAK İÇİN MANŞ DENİZİNİ GEÇECEK GEMİLERDEN BİRİNE BİNMİŞ..

GEMİ SAHİLDEN HENÜZ AYRILMIŞ Kİ UZAKTAN MERİHLİ ROBOTLARDAN BİRİ GÖRÜNMÜŞ...

KARDEŞİM NE OLACAĞININ FARKINDA OLMADIĞI İÇİN KORKMAMIŞ. CANAVARIN GEMİYE DOĞRU İLERLEYİŞİNİ HAYRETLE SEYRETMİŞ..

KAPTAN KAÇMAK İÇİN GEMİYE SON HIZINI VERMİŞ...

EYVAH! ÜZERİMİZE GELİYOR!

GEMİ TAM YOLLA KAÇMASINA RAĞMEN CANAVAR GİTTİKÇE YAKLAŞIYORMUŞ..

SIRADA BİR DESTROYER YOLCU GEMİSİNİN İMDADINA KOŞMUŞ..

CANAVARLA YOLCU GEMİSİNİN ARASINA GİRMİŞ...

MERİHLİ ROBOT OLDUĞU YERDE DURARAK DESTROYERİN YAKLAŞMASINI BEKLEMİŞ..

DESTROYER YAKLAŞINCA BÜTÜN TOPLARİYLE BİRDEN CANAVARA ATEŞE BAŞLAMIŞ..

CANAVAR DA BAŞINI KALDIRARAK YEŞİL IŞIĞINI DESTROYERİN ÜZERİNE DİKMİŞ...

O ANDA BÜYÜK BİR PATLAMA OLMUŞ VE DEST-
ER HAVAYA UÇMUŞ...
31

BU ESNADA YOLCU GEMİSİ FIRSATTAN İSTİFADE EPEY YOL ALMIŞ...

ROBOT ONLARI TAKİP ETMEMİŞ. PARÇALANAN DESTROYERİN NE OLDUĞUNU İNCELEMEĞE BAŞLAMIŞ ..

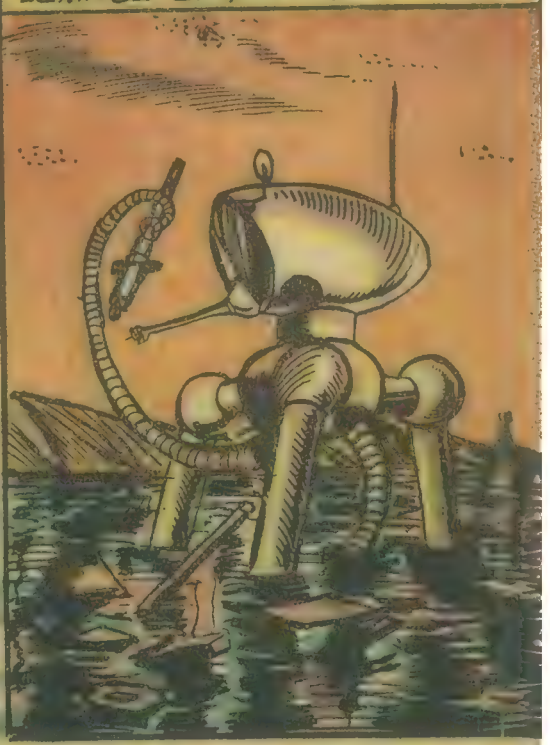

O ESNADA GEMİNİN KAPTANI HEYECANLA GÖKYÜZÜNÜ İŞARET ETMİŞ..

KAPTANIN GÖSTERDİĞİ MERİHTEN GELEN DÖRDÜNCÜ SİLİNDİ İMİŞ.

Bundan sonra daha neler olacak? Bu maceranın en merakli tarafını GELECEK SAYIDA OKUYACAKSINIZ.

ÇOCUK HAFTASI 1959

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Türkiye'de şimdiye kadar böyle bir yazlık hazırlanmadı

yazlığı

Birkaç haftaya kadar ÇIKIYOR!

Baştanbaşa resimli yüzlerce mevzu

Az miktarda basıldığı, ikinci baskısı da yapılamıyacağı için bayilerinize şimdiden sipariş etmeyi ihmal etmeyiniz.

DÖRT TANE 6 RENKLİ TABLO

200 Sahife

MUSİKİ BİLGİLERİ

Tempo nedir?

Bir müzik parçasının kolaylıkla okunmasını sağlamak tempo ile kabildir. Tempo, İtalyancadan gelme ve müzik dilinde kullanılan bir kelimedir. Tempo bir hareket deyimidir. Elimizin yukarıdan aşağı doğru bir defa inip çıkması hareketine (Tempo) denir. Bir müzik parçası, eserin istediği şekildeki tempo ile yapılırsa, okunması daha kolay olur. Tempo el ile yapıldığı gibi, ayağımızı hafifçe oynatmakla da olur.

Orkestra, bando veya koro gibi kalabalık müzik topluluklarını idare eden sanatkâra orkestra şefi, bando şefi, yahut koro şefi denir

Müzik alanında şeflik zor bir sanat işidir. Bunun da müzik bölümünde ayrı bir tahsili vardır. Çok hassas müzik kulağı olması icap eden bir iştir. Şefler ellerindeki ince, şeflik deyneği ile tempo tutarak parçanın bütün sanatkârlar tarafından hep beraber kolaylıkla çalınmasını sağlar. Şef, bu tempo içinde eserin ruhunu görerek kıymetinin ortaya çıkmasını temin eder. Bu sebepten orkestra şefliğinin önemi büyüktür. Büyük sanat eserleri ancak büyük şefler elinde dinlendiği zaman bütün özellikleri ile bize görünürler.

Bir orkestra, bando veya koro hiçbir zaman şefsiz çalınıp söylenemez. Şef, bir eseri kıymetlendirdiği gibi, orkestrayı değerlendiren ve üstün müzik kültürü olan kimse demektir.

Nuri Sami KORAL

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

Benim Babam

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 17 —

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum. Vedat Bey yüzünü bana doğru çevirdi. Yüzümü, eski ceketimi, yakası açık gömleğimi ve üzerimdeki tek tük yağmur damlalarının bıraktığı lekeleri, saçlarımda öylece duran ibrkaç damlayı dakikalarca seyretti. Nihayet güçlükle:

— Annenizi nereye gömdüklerini biliyor musunuz? dedi.

— Bayram sabahları büyük babamla Edirnekapı mezarlığına gidiyoruz, dedim. Orada...

Yine derin bir sükût oldu. Vedat Bey tekrar konuştu:

— Size yapılan yardımı niçin kabul etmiyorsunuz?

— Ben babamı arıyorum, dedim. Zengin bir adam değil.

— Böyle gazete satmak, elektrikçilere yamaklık etmek hoşunuza mı gidiyor?

— Sefalet çekiyorsam, gazete satıyor, elektrikçiye yamaklık yapıyorsam büyükbabama bakıyor, teyzeme, onun çocuğuna bakıyor, hem de okuyorum.

— Babanızı çok sever miydiniz?

— Babamı mı? Ne o beni sevdi, ne de ben onu. Onun benim babam olmadığını bilmezdim. Bir tek annem vardı benim. Beni okutmağa, beni iyi yetiştirmeğe, bana özenmeğe çalışan bir tek annem. Dikiş diker, komşu çocuklarına fransızca dersi verir, hem yiyeceğimizi temine çalışırdı.

— Üvey babanız eve bakmıyor muydu?

— Hayır. O eve girip çıkan yabancı bir adamdı. İçerdi. Hemen her akşam sarhoş olarak gelir, odasına girer ve biz sabahleyin kalkmadan önce çıkar giderdi.

— Münakaşa ediyorlar mıydı?

— Hayır, hattâ bir arada, bir odada oturduklarını pek az hatırlıyorum. Kışın soba yandığı için odaya girer, konuşmadan yemek yer, hiç birşey söylemeden giderdi.

— Anneniz çok sıkıntı çekiyor muydu?

— Elbette. Bazen teyzem gelir «Mebrure bir söyler on gülerdin, ne oldu böyle sana, biraz da kendi hayatını düşün» dediği zaman «Abla içimdeki ıstırabı gideremiyorum, hiç bir suçum olmadığı halde onlar beni bu sefalete ve ıstıraplı hayata sürüklediler. Ben kocamın kalbini bilirdim. Ben onun kalbinde rahattım, Allah onları bildiği gibi yapsın; İkimizi de yaktılar!» derdi.

— Annenizin bahsettiği bu insanlar kimmiş?

— Selma Hanımla Sedat Bey!

Vedat Bey birden kaşlarını çattı ve haykırdı:

— Sizi ağabeyimle ablama karşı böyle söylemekten menederim.

Kendimi tutamadım, dişlerimi sıkarak:

— Anneme ıstırap çektiden bu iki insan beni de babamdan ayırdılar. En ağır hakaretleri onlardan işittim, hattâ Sedat Bey beni tokatladı. Sizin için çok iyi insan olabilirler. Fakat ben onları hiçbir zaman affetmiyeceğim, dedim.

Vedat Bey tekrar haykıracaktı. Fakat benim gözlerim yaşlarla dopdolu olmuştu. Yabancı, boğuk bir sesle:

— Sizi daha fazla alakoymıyayım, dedi.

— 15 —

HASTAHANEDEN çıktım. Gece yarısıydı. Şiddetli bir yağmur yağıyordu. Caddelerde kimseler yoktu. Eve geldiğim zaman ıslanmadık yerim kalmamıştı. Teyzem, beni kurutmağa çalıştı, ben titreyerek yattım. Saatlerce ağladım. Bana ne o, ne de babam, hastahanede neler olup bittiğini sordu. Yalnız teyzem:

— Vedat Bey çok mu hasta? dedi.

Benim ağlamama başka mânâ verememişti. Benim için bu işin sonu gelmiş sanıyordum. Bir daha onu görmeğe gitmiyecektim.

Bir akşam dönüşümde bü-

— Oğlum, Mebrure sizi çok bekledi.

yukbabamı yatakta buldum. Teyzem:

— Bugün çok yoruldu, biraz da üzüldü, dedi. Vedat Bey geldi buraya. Ortalık darmadağınıktı. Ben taşlığı siliyordum. Babam kitap okuyor, çocuk da bir köşede oturuyordu. Vedat Bey içeriye girdi. Şoför koluna girmişti. Korkunç derecede sararmış ve kararmış bir yüz. Elbiseleri üstünden dökülüyor. Boynu incecik kalmış. Sedire yığıldı. Gözleri duvarda, annenin resmine takıldı. Susuyordu. Sonra büyükbabana annenin mezarının yerini sordu. Babam da tarifle bulmak mümkün olamıyacağını, taşsız, işaretsiz belirsiz bir mezar olduğunu, ama isterse kendisinin de gidebileceğini bildirdi. Vedat Bey onu da otomobile aldı. İki saat sonra getirdi. Mezarlığa gitmişler. Hemen hiç konuşmamışlar. Yalnız babam «Oğlum, Mebrure sizi çok bekledi» demiş. Vedat Bey de «Artık daha fazla bekliyeceğini zannetmiyorum. Sizden rica ederim, beni onun yanına gömmelerine müsaade ediniz» demiş. Sonra kapıda: «Mebrure'nin» resmi yok bende. Müsaade ederseniz odada gördüğüm o resmi bana veriniz, kopya çektireyim, yine iade ederim» demiş. Babam bana seslendi. «Cemile kardeşinin resmini getir, kızım». Resmi duvardan aldım, tozlarını silkeledim. Vedat Beye götürdüm. Bir de o mektup kopyasını istedi. Birşey söylemeden gitti. Zaten konuşacak gibi değildi.

O pazar saat dokuzda Avukat Basri Bey otomobille geldi. Gitmek istemiyordum. Büyükbabam:

— Orhan, baban çok bedbahttır, dedi. Git oğlum.

Yolda Basri Bey bana birşey söylemedi. Hastahaneye değil, Şişli'de büyük bir apartmanı gittik. Ben odaha kadar güzel ve süslü bir bina görmemiştim. Her taraf bembeyaz mermerle kaplıydı. Kristal avizeler, vazolar daha girişte insanın gözünü alıyordu. Merdivenlerde billûr topuzlar, duvarlarda tablolar vardı. İç kısımlar cilâlı parkelerle kaplıydı.

Büyük taşlıkta Selma Hanımın kızı Lâmia'yı gördüm. Gelinlik bir kız olmuştu. Bana doğru koşarak geldi. Elini uzattı:

— Hoş geldiniz Orhan Bey, dedi.

Merdivenleri çıkarken sert, sinirli bir sesin:

— Bir daha bu serseri ile konuşmaktan seni menederim Lâmia, dediğini duydum.

Basri Bey endişe ile yüzüme baktı. İkinci katta küçük amcam Nihat Beyle karısı Güzin Hanım bizi karşıladılar. Amcam bana elini uzattı. Yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı. Güzin Hanım kıyafetime bakmamağa çalışarak:

— Sizi her zaman takdir ederdik yavrum, dedi.

Üçüncü katta Sedat Beyin sert ve hain bakışlarıyla karşılaştım. Beni düşman gibi seyrediyor, gözleriyle sanki kovuyordu. *(Devamı gelecek sayıda)*

HER HAFTA BİR İLİMİZ

ESKİŞEHİR

Eskişehir'den bir görünüş

Batı Anadolu ile Orta Anadolu'nun birbirine kaynaştığı yerde, esaslı bir yol kavşağı durumunda olan Eskişehir, yurdumuzun en önemli merkezlerinden biridir.

İstanbul'dan Ankara'ya giden demiryolile Adana'ya giden yol Eskişehir'de ayrılır. Büyük demiryol atelyeleri, tayyare fabrikaları, elektrik ve şeker fabrikaları, kiremit fabrikası ve daha birçok küçük sanatlar atelyelerile Eskişehir günden güne bir sanayi şehri haline gelmektedir.

Bununla beraber Sakarya nehrinin kollarından Porsuk suyunun iki yanına yapılmış olan bu şehir, geniş bir ziraat alanı içindedir. Buraya arap ve buğday ambarı demek yanlış olmaz.

Deniz yüzünden 800 metre yükseklikte bulunan Eskişehir'in iklimi yumuşaktır. Havası ne İstanbul kadar ıslak, ne de Ankara kadar kurudur. Yazları da, kışları da hissedilecek kadar kuvvetli geçer; genel olarak bir kara iklimi gösterir.

Şehre otuz kilometre kadar yakın tepelerden Eskişehir'in meşhur lületaşı çıkarılır. Bu taştan yapılan süs eşyası, ağızlıkları, tesbihleri herhalde görmüşsünüzdür.

Bütün bunlardan başka Eskişehir'de önemli bir hayvan ticareti de vardır.

Eskişehir, Anadolu'nun büyük yol üzeri şehirlerinden birisi olduğundan tarih boyunca daima orduların ve göçlerin hareket noktası, durak yeri olmuştur. Şimdiki Eskişehir'in üç kilometre kadar yakınında çok eskiden başka bir şehir vardı. Fakat zamanla bu şehir ortadan kalktı. Şimdiki şehrin Selçuk Türkleri zamanında kurulmuş olduğu zannediliyor. Selçuklular buraları Osmanlı Türklerine yurt olarak vermişlerdi. Bu bakımdan Eskişehir'in asıl canlı tarihi altı yüz yıl kadar evvelinden başlar.

1955 sayımına göre nüfusu 324.614, yüzölçümü 13.585 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Çifteler, Mahmudiye, Mihalıççık, Sarıcakaya, Seyitgazi, Sivrihisar.

Dünyanın 4 Köşesinden

YILAN hakkında neler biliyorsunuz?

Dünyanın en tehlikeli zehirli hayvanı hangisidir?

Muhtemelen Güney Doğu Asya'nın kobra yılanı. Diğer bazı yılanların ısırığı da aynı derecede tehlikeli olabilirse de çoğu kabil olunca gizlenmekte veya kaçmaktadırlar' Kobra aksine hiçbir tahrik olmadan taarruza geçmektedir.

Dünyanın en büyük yılanı hangisidir?

Güney Amerika'nın anakonda adı verilen büyük bir su yılanı. Bu hayvan bazan 9 metre uzunluğunda olabilmektedir. Tropikal bölgelerin piton ve boğa gibi diğer bazı yılanları da büyük uzunluklara erişebilmektedir. Büyük yılan cinslerinin hiçbirinin zehirli olmayışı da kayda değer.

Bazı hayvanlar neden zehir istihsal ederler?

Bir kere zehir, hayvanın korunmasına yardım ettiği için. Zehir, hayvanın, bilhassa daha büyük bir hayvan yüzünden hayatı tehlikeye girince başvurduğu bir silâhtır; Saniyen, bazı hayvanlar zehirlerini avlarını öldürmekte kullanırlar. Zehirli yılanlarda, örümceklerde ve bazı eşek arılarında vaziyet budur.

Ekseri yılanlar zararlı mıdır?

Hayır. Yılanların büyük bir kısmı, hattâ faydalıdır. Ekseri yılanlar zehirli değildir; zehirli olanları dahi fareleri ve mahsulleri harap eden diğer hayvanları yiyerek insanlara faydalı olmaktadırlar. Mamafih zehirli yılanlar dahil, hayvanların öldürülmesinin Hindu dinine aykırı olduğu ve insanların ayakkabısız gezdikleri Hindistan'da her yıl birçok kimseler yılan ısırığından ölmektedir. Bizim memleketlerde dahi zehirli yılanlarla meskûn olduğu bilinen yerlerde dikkatli olmak gerekir.

Deniz yılanı diye bir şey var mıdır?

Gazetelerin arada sırada hakkında makaleler yayınladıkları cinsten yılanlar olduğu sanılmamaktadır. Bahis konusu mahlûklar gayet uzun yılanlardır. Ekseriya Kuzey Atlantik Okyanusu bölgelerinde görüldükleri bildirilmektedir. Bu, kısmen hayal mahsulü, kısmen de liderlerini suyun içinde ve dışında takip eden bir yunus balığı dizisinin gözü aldatmasının neticesi olabilir. Güney Batı Pasifik Okyanusunda da hepsi zehirli olan tuzlu su yılanları olduğu bildirilmektedir.

Ayağı olan yılan var mıdır?

Piton adlı cinsin, kertenkeleye benzer atalarından tevarüs ettiği ve dahilî bir bacak kemiği çifti şeklinde olan bacak kalıntıları vardır.

Yılan, ayaksız olarak nasıl hareket eder?

Herkesin bildiği gibi, yılanlar, ayakları olmadığı halde, oldukça süratli yol alabilmektedirler. Bu işi, kaburgalarından faydalanarak başarmaktadırlar. Yılanların, büyüklük ve cinslerine göre 300 çifte kadar kaburgaları olabilir. Her kaburga çifti, üst tarafta belkemiğine bağlıdır. Alt tarafta her kaburga çifti boynuz maddesin-

Kobra yılanı dünyanın en tehlikeli ve en zehirli hayvanıdır.

den kalkana benzer bir yapıya bağlıdır.

Yılan ilerlemek istediği zaman, kaburgalar sıra ile çift çift ileri giderler. Kalkanı kavrarlar, kalkan da arazinin pürüzlerini kavrar. Bu hareketler bütün vücudü ileri atmakta, yılan da bu suretle yol alabilmektedir.

Yılanlar, avlarını ipnotize ederler mi?

İnsanlar ipnotize edildiği tarzda değil. Mamafih kurbağalarla kuşların yılanla karşılaşınca korkudan felce uğrayıp kaçamadıkları vakidir.

Yılanlar, kış uykularını nerede uyurlar?

Yılanlar umumiyetle, uzun kış uykuları için yerdeki yarıkların ve deliklerin içine yerleşmekte, bazan sathın 1,20 m. kadar derinine inmektedirler. Eski bir fare yuvası, yaşlı bir ağacın kökleri boyundaki yarıklar yahut terkedilmiş bir karınca yuvası pekâlâ işlerini görür.

Yılanlar çok kere grup halinde kış uykularını uyuduklarından zaman zaman bol miktarda yılanın bir arada ele geçtiği vakidir. En derin uykudan daha derin bir uyuşukluk hali içinde olmalarına rağmen, havanın azıcık ısınmasiyle derhal canlanırlar.

Yılanlar hiç göz kırparlar mı?

Yılanın, göz kırpmasını mümkün kılacak gözkapakları yoktur ki. Bu itibarla gece veya gündüz, uyurken veya uyanıkken yılan daima dik dik bakar görünür. Hareket eden deriden gözkapakları yoksa da yılanın gözleri şeffaf bir kalkanla korunmuş vaziyettedir. Yılan deri değiştirirken bu sabit adeseler de dökülür. Ve yeni deri ile birlikte yerine yenisi yetişir.

Yılanlar zeki midir?

Yılanlar pek zeki değildir. Plânlar kurmak, birşeyler tasarlamak ve entrikalar düşünmek mecburiyetinde olmadıklarına göre, pek zeki olmalarına hacet de yoktur.

Bazı ehlileştirilmiş yılanlar sahiplerini tanıyabilirler. Bazı hayvanat bahçesi yılanları da inlerinin yerinin değiştirildiğini anlıyabilirler. Meşhur tabiat âlimi Dr. Ditmars, kobranın, yılanların en zekisi olduğunu söylemektedir. Bu arada, tıbbi muayene zamanı gelince bakıcısından kaçmayı başaran bir kobradan bahsetmektedir.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Türk Çocuklarını ŞEREF KÖŞESİ'ne dâvet ediyor!

Yalnız Türk çocuklarının değil, annelerin, babaların ve öğretmenlerin de haklı takdirini kazanan ÇOCUK HAFTASI Mecmuası, geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da bir ŞEREF KÖŞESİ açmış bulunuyor.

1 — ŞEREF KÖŞESİ üç bölümden ibarettir. Birinci bölüm, bu yıl orta okulun 1, 2 ve 3. sınıflarında İFTİHAR LİSTESİ'ne girenlere, ikinci bölüm, bu yıl ilkokulu PEKİYİ derece ile bitirenlere, üçüncüsü de, ilkokulların 1, 2, 3, 4 üncü sınıflarından PEKİYİ derece ile geçenlere ayrılmıştır.

2 — Ortaokullarda İFTİHAR LİSTESİ'ne girenlerle ilkokulu PEKİYİ derece ile bitirenlerin resimleri, adları, soyadları ve okul adresleri; ilkokulun 1 ilâ 4 üncü sınıflarını PEKİYİ derece ile geçenlerin sadece adları ve soyadları ile okul adresleri neşredilecektir.

3 — Bu şartları haiz bütün öğrencilerin, okul idarelerine durumlarını tasdik ettirerek bize yollamalarını bekliyoruz. Tasdiksiz olanlar neşredilmiyecektir.

Çalışkan Türk çocuklarını teşvik ve takdir gayesini güden bu dâvetimize okul idarelerinin müsbet olacağı ümidi ile sevgi ve saygılarımızı sunarız.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Bütün yılanlar yumurta yumurtlarlar mı?

Ekseri yılanlar yumurtladıkları yumurtaları güneşin altında olgunlaşıp çatlamağa terkederler. Fakat diri yavrular yavrulayan bazı mahdut cinsler de vardır.

Yılan çember olup yuvarlanabilir mi?

Yılanın, kuyruğunu ağzına alıp bir çember teşkil ettiği ve böylece yuvarlanabildiği hakkında anlatılanlar hayal mahsulüdür. Yılanın, kaburgaları-nın ve adalelerinin çapraşık bir hareketi sayesinde yol aldığını yukarıda izah ettik.

Yılanın yumurtaları katı mıdır?

Yılanın yumurtaları, kuşların yumurtaları gibi kolay kırılır cinsten değildir. Yılanın yumurtası plâstiğe benzeyen elâstiki bir kabuğun içine hapsedilmiştir.

Bu yumurta kabuğu tabiatın hârikalarından biridir. Tabaka tabaak kabuk maddesinden mamûldür. Yumurta yılanın vücudünde yol alırken tabakalar ardarda birbirinin üzerine ilâve olmakta ve kabuk böylece, yavru yılanı, yumurtadan çıkma zamanı gelinceye kadar koruyabilecek hale gelmektedir.

KURNAZ KAYA

Kaya'ya babası ısmarlama ayakkabı yaptırmıştı. Kunduracıdan aldılar, eve gelip paketi açtılar, Kaya sevinçle ayağına giydi. Pek de yaraşmıştı.

Şimdi sıra elbiseye gelmişti. Babasına doğrudan doğruya elbise de isterim diyemedi; bir kurnazlık düşündü ve babasına:

— Kunduracı ayakkabılarımı çok güzel yapmış, bakalım terzi elbisemi bukadar güzel yapacak mı?!. dedi.

ŞEREF!

Yargıç karşısına getirilen suçluyu eski suçlarından tanıyordu. Kızarak sordu:

— Yine mi sen? Böyle karşımda durmakatn utanmıyor musun?

Suçlu işi pişkinliğe vurdu:

— Aman efendim, sizin bulunduğunuz yerde benim de bulunmam, benim için bir şereftir.

Bilin Bakalım?

Adamın biri çok zenginmiş. İhtiyarlayınca düşünmüş, taşınmış, ölümünden sonra henüz pek genç olan çocuklarının kalan mirasını har vurup harman savurmamaları için çare aramış. Bunun için yüz bin lirasını bir adama teslim etmiş. Adamın eline de şöyle bir vasiyetname bırakmış:

«Paramı kendisine emanet ettiğim kimse, bıraktığım yüz bin liradan nekadarını isterse okadar parayı çocuklarıma verecektir!»

Zengin ölmüş. Çocuklar büyüyünce adama gidip para istemişler. O da onlara onar bin lira vermiş, kalan yetmiş bin lirayı kendisine alıkoymuş. Bunun üzerine çocuklar adamı dâva etmişler.

Adam mahkemede vasiyetnameyi okuyup istediği kadar parayı kendisine alıkoymak hakkı olduğunu söylemiş. Fakat yargıç vasiyetnameyi bir kere daha dikkatle okuduktan sonra adamı 70 bin lirayı çocuklara vermeğe mahkûm etmiş.

Acaba yargıç adamı nasıl haksız çıkarmış? Vasiyetname ona hak vermiyor muydu?

Cevabı karşı sayfadadır.

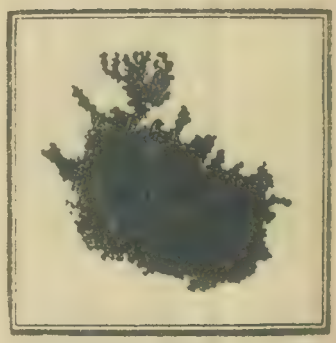

Bu adanın ismini bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

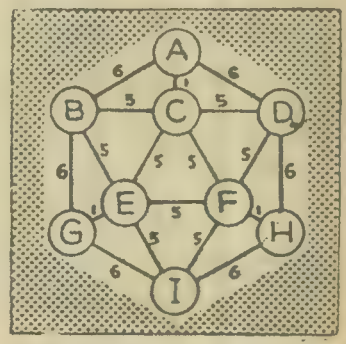

Bu şekilde, birbirlerine muhtelif yollarla bağlı 9 şehir gözüküyor. Şimdi siz A şehrinden hareket edin ve en kısa yoldanher uğrayın. Takip edeceğiniz yol hangisidir ve kaç kilometre katedeceksiniz?

(Halli karşı sayfada)

BERBERDE

Berber dükkânının kapısı açıldı, uzun saçlı bir adam içeri berbere yaklaştı ve:

— Şu benim saçlarımı biraz kısaltıp kese dur, dedi. Ben yarım saate kadar gelirim.

Berber:

— Peki bayım! dedi.

Saçları kesmeğe başladı.

Yarım saat sonra yine berber dükkânının kapısı açıldı, saçsız, çıplak başlı bir adam girdi, kısaltılmış takma saçını aldı ve başına giyip çıktı.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 54 CİLT: 4
3 HAZİRAN 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

İYİ OLUR MUYDU ACABA?

Dinçer akşam, öğretmeninin anlattığı beş duygu organlarını çalışıyordu.

Kulak bahsini okurken aklına bir fikir geldi. Gidip bu fikrini dayısına anlatmağa başladı:

— Şu bizim kulaklarımız; gözlerimiz, ağzımız gibi kendi isteğimizle iş görse ne iyi olurdu. Meselâ birşeyi görmek istemediğimiz zaman nasıl gözlerimizi kapatıp görmüyorsak, fena bir sesi de duymamak için kulağımızı kendi kendine kapatsak... Ne iyi olur değil mi dayı?.

Bu fikir dayısının hoşuna gitmiş olacak ki, güldü ve cevap verdi:

— Ya.. Ben sana birçok faydalı sözler söylerken bir kulağını kapatırsan, söylediğim sözler birinden girip öbüründen çıkmaz.

Dinçer içinden:

— Doğru! dedi. Böyle olduktan sonra istersem iki kulağımı da kapatırım!

İLK

Ameliyat odasında doktorla hasta konuşuyordu:

Hasta — Aman doktor, çok korkuyorum, daha ömrümde ilk defa ameliyat olacağım!

Doktor — Korkmakta haklısın, ben de ömrümde ilk deha ameliyat yapıyorum!

■

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

İSLANDA

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

A-B-G-E-G
I-H-F-H-D-C
B-E-I-F-E
C-F-D-A-C.
86

DERSTE

— Şu tarih dersinde öğretmen hep eski zamandan bahsediyor, biraz da önümüzdeki devirlerin nasıl olacağını anlatsa ne iyi olurdu!

— O zaman tarih değil, fal olurdu!

SONUÇ

— Benim küçük kardeşim okadar zeki, okadar çalışkan, okadar terbiyelidir ki...

— Hiç sana benzemiyormuş doğrusu!

■

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

Yargıç vasiyetnameyi bir kere daha okudu. Sonra adama:

— Sen bu paranın nekadarını istiyorsun? diye sordu.

Adam cevap verdi:

— Yetmiş bin lirasını.

— O halde çocuklara 70 bin lira vereceksin. Çünkü vasiyetnamede yüz bin liradan nekadarını istersen okadar parayı çocuklara vermen lâzımgeldiği yazılı.

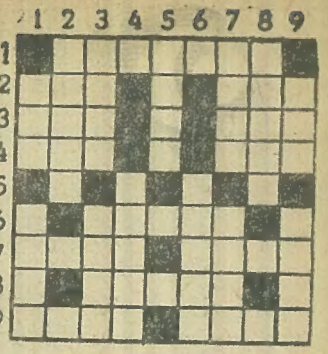

SOLDAN SAĞA:

1 — Boyunbağı. 2 — Ateş artığı, sivri değil. 3 — Bal yapan, çocuklu kadın. 4 — Bir çeşit pasta, tersinden okunursa bir vücut sızıntısı. 6 — Bir çeşit başa giyecek. 7 — Meydan, bir çeşit pirinç yemeği. 8 — Bir aydınlanma aracı. 9 — Bir ekin biçme aracı, eski bir silâh.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Yemiş kurusu, avukatlar birliği. 2 — Kazmanın arkadaşı. 3 — Az sıcak, baş. 4 — Horozun yatağı. 5 — Eğlence 6 — Sıcak bir içecek. 7 — Sıvı, beygir yetiştirilen yer. 8 — Yer altı yolu. 9 — Lezzet, bir oyun.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	A	R	A	P	■	D	İ	Ş	İ
2	L	■	K	A	S	A	P	■	K
3	A	Z	■	Ç	İ	N	■	M	İ
4	C	■	Ç	A	N	A	K	■	L
5	A	Y	A	■	E	■	A	L	İ
6	K	■	T	A	M	A	M	■	K
7	■	Y	A	R	A	D	A	N	■
8	M	A	N	A	■	I	R	A	K
9	■	Y	A	L	A	M	A	K	■

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

■

TURGUT'UN AÇIKLAMASI

Akşam Turgut'a babası sordu:

— Eeee, anlat bakalım, bugün okulda ne ders yaptın?

— Öğretmenim bir problem verdi, ama neticeyi çıkartamadım.

— Sonra?!.

— Öğretmen çıkarttı.

— Sonunu mu?

— Hayır, beni sınıftan çıkardı.

EZOP'tan hikâyeler

ASLAN POSTU İÇİNDEKİ EŞEK

Nereden bulduysa, eşeğin biri bir aslan postu bulmuş, içine girmişti. Hernereye giderse gitsin, hayvanların ondan korkarak kaçmaları eşeği müthiş eğlendiriyordu. Bu sevinç içerisinde kendisini kaybetti, başını masmavi göğe kaldırarak bir güzel anırdı.

Onun sesini işiten tilki yakınlaştı, «Ben de seni aslan zannettiydim,» dedi.

İNSANI İNSAN YAPAN KIYAFETİ DEĞİLDİR.

TİLKİ VE ÜZÜMLER

Günlerden beri aç açına dolaşan bir tilki, dallarından olgün üzümlerin sarktığı bir bağa geldi Uzümler yüksekte olduğu için tilkinin atlayıp sıçramaları fayda etmedi. Bir türlü yetişemiyordu. En nihayet asma dalına yetişemiyeceğini anladı homurdanarak «Üzümler iyi olsaydı üzülecektim,» diye söylendi. «Şunlara bak nasıl yemyeşil ve ekşi.»

ERİŞEMEDİĞİMİZ ŞEYLERİ KÖTÜLEMEK KOLAYDIR.

TATARCIK VE ASLAN

Birgün bir sinek, aslana, «senden korkmuyorum» dedi. «Benden kuvvetli olabilirsin ama ben seni gene de yenebilirim. Senin o korkunç pençelerin, keskin dişlerin benim iğnemin yanında hiçbir değeri kalmaz.»

Aslana böylece meydan okuyan sinek, biraz sonra hücuma geçti. Aslanın, burnunun, gözlerinin ve kulaklarının en hassas kısımlarını sokmağa başladı. Aslan acıdan kıvranıyor, kendisini yerden yere atıyor, fakat hiçbir şey yapamıyordu. Sineği pençelerine geçirmek için yaptığı bütün mücadele boşuna oluyordu. Sinek hücumlarını gittikçe daha fazla arttırıyordu.

Nihayet zavallı aslan yorgun ve kan-revan içinde toprağa serildi kaldı. Muzafferane aslanın etrafında zafer şarkıları söyleyen sinek ise birden bir örümceğin ağına takıldı. İpek çilelerini andıran ağlardan kurtulmak için çırpındıkça daha fazla saplanıyordu. Ormanların kralını yenmesini bilen sinek, örümceğin kurbanı olmuştu.

HİÇBİR ZAFER EBEDİ DEĞİLDİR.

TARİH YAPRAKLARI

Sultan Aziz'in ölümü

Osmanlı hükümdarlarının otuz ikincisi olan Sultan Abdülaziz tahttan indirilmesine üzülerek 4 Haziran 1876'da bileklerinin damarlarını makasla keserek kendisini öldürmüştü.

Kıbrıs'ın İngilizlere verilişi

Osmanlı hükümetinin durumu zayıftı. Rusya'ya karşı savaşmak zorunda kalırsa İngiltere kendisine yardım edecekti. Yapılan bu anlaşma sırasında Kıbrıs adası geçici olarak İngiltere'ye bırakıldı. Bu olay 4 Haziran 1878 tarihine rastlar.

Ahmet Haşim'in ölümü

Değerli yazar ve şairlerimizden Ahmet Haşim, 4 Haziran 1933 de öldü. Göl Saatleri, Piyale, Gurabahanei Laklakan, Bize Göre, Frankfurt Seyahatnamesi gibi eserler bırakmıştır.

Şükrü Paşa'nın ölümü

Tarihimize Edirne Müdafii adı ile geçen Şükrü Paşa Edirne'yi Bulgarlara karşı kahramanca müdafaa etmişti. Erzurumlu olan paşa Almanya'da tahsilini tamamlamış, askerî okullarda öğretmenlik yapmış, matematiğe ve topçuluğa dair eserler yazmıştı. 5 Haziran 1916 da vefat etti.

Sultanahmet Camii

9 Haziran 1617'de İstanbul'da Sultanahmet Camiinin yapılması tamamlandı. Bu camiin kubbesinin çapı Ayasofya'nınkinden 2 metre 60 santim daha geniştir. Çinileri çok güzel olan Mimarbaşı Mehmet Ağa tarafından yapılan bu cami 6 minarelidir.

BUNU DUYDUNUZ MU?

HOLLYWOOD'UN 1 Nº LU TEHLİKELİ SAHNELER FİGÜRANI DAVES SHARP BİR ÜÇÜNCÜ KAT PENCERESİNDEN ATLAMAK İÇİN 500 DOLAR ÜCRET ALMAKTADIR.. SHARP BU İŞİ 35 SENEDENBERİ YAPMAKTADIR..

BİR GECE YARISI KARYOLADAN FIRLAYAN BİR YAY MR. BENJAMİN GUİNLAND ADLI BİR ST. LEXİS'Lİ Yİ HASTANEYE KALDIRILMASINA SEBEP OLACAK KADAR TEHLİKELİ YARALAMIŞTIR----

U.SA DARTMUT'UN ESKİ ÜNİVERSİTESİNİN KURUCUSU ZİLİ AŞIRI BİR LÜKS SAYDIĞI İÇİN VAKTİN BİLDİRİLMESİ İÇİN TALEBELERİNE HER GÜN BORU ÇALMASINI İHDAS ETMİŞTİR----

BU ÜÇ TEKERLEKLİ LEWİSS-AİROMOBİLE 1937 MARKALI OTOMOBİL DAİMA GÖRÜLMÜŞ FAKAT PRATİK OLMADIĞI İÇİN HİÇBİR ZAMAN İHTİYACI KARŞILAYAMAMIŞTIR---

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA